

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Thyraei, E Societate Jesu Doctoris Theologi, Et In
Academia Herbipolensi Olim Professoris, Tractatvs De
Apparitionibvs Sacramentalibvs**

Thyraeus, Petrus

Dilingae, 1640

Capvt V. Quodnam sit, velfuerit subiectum formarum & specierum
peregrinarum, quæ in Apparitionibus Sacramentalibus sunt obseruatæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64272)

illam imaginem dicimus, quæ ad viuum, seu perfectissimè aliquem exprimit.

15. Sic qui ex carne fluxit, & non vt videbatur, ex hostiâ, viuus non fuit aut verus sanguis, de quo supra n. 3. huius cap. quemadmodum neque vera, viuâque caro, ex quâ fluxit. Sanguis carni respondebat. Et sicut quid simile erat carni, quod sanguinem sudabat: ita quid simile sanguini, sanguineus scilicet liquor, quod ex fictâ carne, profluebat.

16. Dictis hoc addimus; quod vt verus sanguis non fuit, qui ex consecratis hostiis fluxit: itâ neque veri sanguinis fuerunt vestigia, rubentes maculæ in aliquibus hostiis depræhensæ. Quales sunt, quæ religiosè Bruxellis afferuantur; illa quoque, quam impius Paulus Form, sacrilego vendidit Iudæo, de quâ p. 1. c. 1. n. 10.

CAPVT V.

*Quodnam sit, vel fuerit subiectum formarum
& specierum peregrinarum, quæ in Appari-
tionibus Sacramentalibus sunt ob-
seruata?*

*Quandôq; sunt hæ forma in solo vi-
sus organo;*

Quandôq; in solo medio;

*Quandôq; in corpore Sacramentum
circumstante.*

Nunquam sunt in Christi corpore,

aut sanguine;

Non enim hoc illarum est capax.

In his enim speciebus sunt, quæ

ad formas concurrunt;

*Hæ item species sunt hic muta-
tionis subiectum.*

K 3

Hæ

Ha apparent formis peregrinis ces-
santibus.

Quantitas proprie est formarum

harum subiectum.

Aliquando formae sunt extra spe-
cies Sacramentales.

I. Mnem formam atque speciem, in aliquo subiecto esse oportere, tam est certum, quam omne accidens aliquod sibi subiectum (materiam vocant in qua) vendicare, in quo subsistat. Accidentia enim sunt formae atque species. Et quemadmodum subiectorum est accidentia suscipere, atque sustentare, ita formarum & specierum in subiectis subsistere. Itaque cum in Accidentium genere sint, quae in Sacramento Eucharistiae peregrinae formae, & species aliquando obseruantur: aliquod necesse est & illae habeant subiectum, cui insint, & inhæreant. Quod vero illud? Hoc praesente capite inquirendum, & definiendum est.

2. Necesse porro est formas has, vel in Christi esse corpore atque sanguine; vel in speciebus Sacramentalibus panis & vini; vel in aere, alioue corpore Sacramentum circumstante; vel in medio, quod intercedit inter visum atque Sacramentum; vel in ipso visus, quo species percipiuntur, organo.

3. Necesse est inquam, in horum aliquo existere. Quid ita? quia cum ipsa visione necesse est, semper horum aliqua concurrere, atque vt sine omnibus his fiat, prorsus impossibile. Siquidem in visione omni, organi siue potentiae est munus, siue officium. Est plerumque obiectum externum, quod impressionem in potentiam facit.

cit. Et vt plurimum medium, per quod vel in potentiam agit obiectum; vel in quo species rei, quæ videri existimatur, effingitur. Cum igitur hæc tam multa, variâque concurrant, in horum aliquo nostræ formæ constituentur. Vbi verò? Respondemus sequentibus.

4. Sunt quandoque in solo visus organo, ita vt rerum, quæ videri & apparere creduntur, prorsus sit nihil extra oculum, aut certè extra hominem. Tales non temere creduntur in Apparitione fuisse, quæ Duci Saxonix VVindekindo concessa est, quâ infantem ipse solus in Sacramenti distributione notauit. In illâ item, quam habuit Thomas Cantipratensis, quâ ipsi Christus visus vir apparuit, qui aliis pueri formam referebat.

5. Quandoque in solo medio videntur habuisse sedem, atque ibidem productæ. Primum hoc non esse impossibile nôrunt docti. Deinde aliquando ibidem productas esse, si non multis, à nobis p. I. c. I. allatis exemplis, certè aliquibus persuaderi potest.

6. Quandoque etiam in corpore Sacramentum circumstante, verisimile est substitisse. Hoc accidisse existimamus in illâ Apparitione, quæ p. I. c. I. n. 20. affertur ex Laur. Surio, quâ S. Maria Oegniacensis dicitur vidisse Christum, sub formâ pueri immenso lumine coruscantem: circa ædiculam, in quâ SS. Eucharistiæ Sacramentum pro Catholicorum consuetudine, asseruabatur.

7. Cæterum quoniam hæc iam recensitæ Apparitiones omnes, sine reali Sacramenti immutatione perfectæ sunt, ideòque facilis ad propositam quæstionem fuit responsio: restat difficilior quæstio de iis, in quibus realis

Sa-

Sacramenti facta est mutatio, qualem aliquando accidisse, nemini dubium esse potest. Itaque respondendum, adhuc est, vbi nam resideant, & quæ subiecta habeant, species atque formæ, quæ in Apparitionibus conspiciuntur: in quibus ipsum Sacramentum quodammodo immutatur, & alteratur.

8. His verò necesse est, attribuamus subiectum alterum ex duobus. Videlicet aut Christi corpus, sanguinèmq; aut species Sacramentales, Christi corpus, sanguinèmq; continentis. Neque enim hìc tertium assignare possumus. Duabus rebus, inquit Cyprianus de Coenâ Domini, atque August. de Catechiz. rudibus. c. 6. constat Eucharistia, terrestris atque cœlesti. Illa sunt species visibiles: hæc corpus & sanguis Domini. In vtro horum dictas species constituemus? Ad hoc duo sint dicta.

9. Primum est, Species atque Figuras has, non in Christi corpore, atque sanguine subsistere; siue quod idem est, corpus Christi, Christi que sanguinem, ipsarum subiectum non esse. Quemadmodum mortuus semel, amplius non moritur: ita amplius iam mutationibus, alterationibusue, ratione vllarum specierum non est subiectus.

10. Et profectò negari non possèt, quin rursus mori, atque vt ità dicam, desinere Christus possit aliquando, si has ipsi figuras tribueremus. Quomodo vero? Quia substantias rerum tum desinere certum est, cum ipsarum quantitas, & quæ cum quantitate coniunctæ sunt qualitates, tolluntur. Quis verò fieri posse negabit, quin
formæ

formæ hæ, v. g. carnis, pueri, &c. in quas Eucharistia est conuersa, igne absumi, & in cineres redigi valeant?

11. Præterea ab his formis figurisque denominationem Christus acciperet; diceretur rotundus à figurâ Sacramentali rotundâ; quadratus à quadratâ, albus ab albâ; ruber à rubrâ; niger à nigrâ. Quàm verò hæc sunt indigna?

12. Et calefieri potest carnis species; & frigore cōstringi species sanguinis; rursus potest diuidi, in partes secari, alia his similia omitto. Et hæc omnia Christo conuenient? nunc calefiet? nunc frigus patietur? nunc diuidetur? Certè conuenire debent, si quæ apparent peregrinæ formæ, extra Christi carnem, sanguinèque non existunt.

13. Hinc iam Alterum dictorum sequitur. Videlicet formas has, quæ obseruatæ sunt, in speciebus Sacramentalibus residere & fundari. Res est clara. Cum enim necesse sit, aut in Christi esse corpore sanguinèque, aut in hisce Sacramentalibus speciebus: & Christi corpus atque sanguis ipsarum capax non sit, oportet in Sacramentalibus speciebus easdem constituamus.

14. Præterea peregrinæ formæ in Sacramentalibus Apparitionibus, accidunt vel ratione inusitati coloris, quando v. g. hostia alba rubræ carnis speciem accipit; vel figuræ nouæ, vt si puelluli figuram reddat; vel rarefactionis & condensationis, vt dum maior, quæ ante minor, apparet, & contrà. Athæc omnia ad species Sacramentales pertinent. Omnes igitur formæ speciebus hærebunt Sacramentalibus.

L

15. Quod

15. Quod dicimus, hâc ratione clarius docemus. In omni mutatione idem est subiectum eius formæ, quæ abiicitur, atque eius, quæ de nouo acquiritur, (Philosophi vocant terminum à quo, & ad quem.) At verò subiectum formæ, quæ abiicitur, species sunt Sacramentales, non Christi corpus aut sanguis: subiectum igitur formæ, quæ acquiritur, etiam species erunt Sacramentales. Hic quia certa omnia, probandum est nihil.

16. Est quoque pro speciebus Sacramentalibus hoc argumentum; quod quando peregrinæ aliquando desierunt, rursus apparuerint Sacramentales. Quocirca quemadmodum aqua frigida, verè cognoscitur subiectū esse caloris accidentis, quando post calorem prius frigus reuertitur: ità verè cognoscuntur esse subiectū peregrinarum specierum, species Sacramentales, quando peregrinis recedentibus redeunt Sacramentales, vt redierunt, persape.

17. Interim tamen, non omnes Sacramentales species peregrinarum subiectum sunt. Ex omnibus vna tantum est quantitas; neque enim subiecta accidentium alia sunt præter substantiam & quantitatem, quæ subiectū Quo in scholis dicitur, vt substantia subiectū Quod. Quocirca cum substantia corporis Christi, harum formarum, subiectum esse nequeat, vt dictum, & præter hanc in Sacramento nulla sit: si aliquod subiectum formæ hæ habent, vt habent, oportet habeant quantitatem.

18. Atque ità profectò res se habet. Nam & illa subiectum est albedinis, atque figuræ hostiæ, sub quâ est Christi caro: specierum item illarum vini, sub quibus
est

est Christi sanguis; quocirca & peregrinarum erit, carnis, sanguinisque specierum: cum contrariorum quæ mutatione deponuntur & acquiruntur, idem semper sit subiectum.

19. Ergo, quæ quantitas prius sub candidâ panis specie, Christi continebat corpus, eadem omnino numero quantitas, post illius speciei immutationem idem Christi corpus continet, sub specie carnis rubræ: si tamen substantia panis in illâ potest conseruari, vt dictum est. Et quantitas, quæ sub specie vini prius continebat Christi sanguinem, eadem post priori specie depositâ, sub specie sanguinis verum continet Christi sanguinem. In vtrâque igitur mutatione idem manet subiectum, vna eademque quantitas.

20. Hinc iam perspicuum est, nihil eorum per se Christi corpori accidere, quæ peregrinis hisce formis accidere possunt. Non diuidi Christi corpus, si quæ videtur, caro diuidatur; non in cineres redigi; non calefieri, aut constringi frigore, si calefiat, aut frigore constringatur. Quemadmodum enim formæ hæ peregrinæ, non in Christi sunt corpore, sed in quantitate, à Christi corpore absolutâ, & quasi per se subsistente: ita quæcunque his formis accidunt, quantitati absolutæ accidunt, non Christo.

21. Verùm dubium est, semperne peregrinæ hæ formæ carnis, sanguinis, infantis &c. in speciebus sint Sacramentalibus? Non enim semper esse est verisimile. Quid enim si minima aliqua hostia, formam accipiat Christi, perfectum virum referentis? Quid si etiam sanguis

ab hostiâ defluat, alióque vase excipiat, quàm hostia cō-
feruetur. ?

22. Quocirca duobus modis contingere dicemus, ut peregrinæ formæ, extra Sacramentales sint species, siue quantitatem. Vnus est, si quantitas Sacramentalium peregrinis non sufficiat, quemadmodum in priori exemplo accideret. Alter est, si à Sacramentalibus prorsus sint separata, ut accideret in posteriori.

23. Magna verò inter duos hos modos est differentia. Nam si peregrinæ species maiorem quantitatem habeant, quàm contulerunt Sacramentales: sub illâ, quam contulerunt species Sacramentales, verum Christi corpus continebitur, si tamen substantia panis sub iis salua esse possit; at sub accessoriâ nequaquam. At vbi peregrinæ species à Sacramentalibus prorsus sunt separata, ut accidit in hostiis quæ sanguine fluxerunt, qui calicibus fuit exceptus, nihil ibi est Christi aut corporis, & sanguinis, ut ex dictis colligitur.

P A R S III.

De causis Efficientibus Apparitionum Sacramentalium Christi, sub peregrinâ specie.

 ertia parte huius tractatus, Causa Efficiens potissimum huius Sacramentalis sub peregrinâ specie Apparitionis, inuestiganda est. Hac autem vel physica est, vel moralis. Illa propriè habet rationem Efficientis; hac quasi Efficientis, & hinc potest dici voluntas hominum.